

РЕШЕНИЕ

№ 175

гр. Търговище, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, IX СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Красимира Ив. Колева

при участието на секретаря Ж. И.

като разгледа докладваното от Красимира Ив. Колева Гражданско дело № 20233530101393 по описа за 2023 година

Предявени са два обективно кумулативно съединени **осъдителни** искиове:

- за сумата от **2758.77 лв.**, представляваща **главница** по договор за кредит „Violeta“ от 15.12.2021г. считана от крайния срок на договора – 15.12.2022г., с правно основание чл.79 ал.1 ЗЗД във вр. чл.240 от ЗЗД и ЗПК, ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба -24.10.2023 г. до окончателното изплащане на вземането.

- за сумата от **285.51 лв.**, представляваща **законна лихва за забава**, начислена върху остатъчната непогасена главница в размер на 992.59 лв. за периода от 15.12.2022г. /изтичане на срока на договора/ до 23.10.2023г. /дата на подаване на исковата молба/, на осн. чл.86 ЗЗД.

Ищецът - „ВИВА КРЕДИТ“ АД като правоприемник на „ВИВА КРЕДИТ“ ООД Твърди в исковата си молба следното:

На 15.12.2021 г. ответникът - Н. Е. С., в качеството на кредитополучател, е сключил с „Вива кредит“ ООД, в качеството му на кредитодател, Договор за кредит „Violeta“/ 15.12.2021г. под формата на кредитна линия с възможност за еднократно или многократно усвояване на

главница до размера на одобрения кредитен лимит, който в настоящия случай е 3000 лв. и по силата на този договор е усвоен изцяло еднократно в пълен размер. С подписване на договора ищецът се е задължил да заплаща текущото си задължение до 30 дни от усвояване на главницата, като при еднократно усвояване на кредитния лимит с подписване на договора за кредит 30 дни текат от датата на усвояване на целия кредитен лимит, а при усвояване на части 30 дни текат от датата на първото частично усвояване. Както изрично е посочено в чл. 1, ал. 1, т. 2 от Договор преди сключването му на ищеца е представен Стандартен европейски формуляр (СЕФ), описващ всички условия по договора съгласно изискванията на Закона за потребителския кредит (ЗПК), както и че Кредитополучателят е заявил и декларирал, че е избрал доброволно преди подписване на договора да се ползва от допълнителен пакет от услуги „VIP обслужване“ и такси за действия по ограничаване на негативни последици при просрочие“, за което му е предоставена и Тарифа.

Към момента на депозиране на настоящата искова молба -24.10.2023г., задълженията на кредитополучателя за заплащане на текущите задължения по кредита са просрочени, а срокът на договора е изтекъл. Срокът на договора е определен в чл. 4 ал. 1 т. 1 и той е 1 година, а съгласно чл. 4 ал. 2 влиза в сила от датата на неговото подписване, което означава че процесният договор е изтекъл на дата 15.12.2022 г.

Наличието на неизплатени падежирали и изскуеми суми, както и изтичане на срока на договора обуславят правния интерес на ищеца да предяви осъдителни иски в настоящото производство за заплащане на дължимите суми по договора.

На дата 15.12.2021 г. е усвоена сума от 3000 лв.

Задълженията по кредита за период 15.01.2022г.-15.12.2022 г. ведно е усвоения кредитен лимит са в общ размер на 2758.77 лева, които разбити по видове са показани в табличен вид на стр.3-долу от исковата молба, както следва:

1. „Общо дължимо за период“ - Всеки тридесетдневен период за погасяване на текущото задължение - първия период е от 17.12.2021 - 16.01.2022 г. /ред първи от табл. на стр.3-долу от исковата молба/ - това са 12 тридесетдневни периоди, какъвто е срока на договора:

2. На втори ред от таблицата „дата на падеж на текущото задължение“ е Крайната дата на този тридесетдневен период за заплащане на текущото задължение.

3. Главница - видно от таблицата е, че е усвоен изцяло еднократно целия кредитен лимит от 3000 лв. а с направените плащания частично предсрочно е погасена част от главницата и остатъкът в размер на 2758.77 лв. е дължим в края на последния тридесетдневен период. По кредит „Виолета“ вноските не са анюитетни, главницата се дължи в края на периода на договора, освен ако Кредитополучателят не реши да се възползва от уговорения в договора 10-дневен период гратисен период- без никакво оскъпяване, съгласно условието на чл.4 ал. 1 т. 3 от Договора.

4. Във всяка една колона от таблицата е налице размерът на всички начисления за всеки тридесетдневен период, като за улеснение на съда:

4.1. Главница - това е усвоената сума от одобрения кредитен лимит посочен в чл. 2 ал.1 от Договора, дължима в края на договора или по желание на кредитополучателя изцяло или частично по всяко време на кредита;

4.2. „Директен дебит“ - условие договорено в чл. 15 ал. 1 до ал. 3 от Договора, при непредставянето на съгласие за директен дебит се начислява неустойка за неизпълнено задължение. Размерът на неустойката е 2% от усвоената, но непогасена главница, като начислената неустойка се дължи ведно с текущото месечно задължение в края на този тридесетдневен период. Ако се предостави съгласието за директен дебит, макар и на по-късен етап, не в договорения срок, Кредиторът се задължава да спре начислението. До края на срока на договора такова съгласие за директен дебит не е предоставено.

4.3. „Неустойка за липса на удостоверение“ - Страните се споразумяват, а Кредитополучателят декларира, че е запознат и съгласен, че в срок до 5 дни от подписване на настоящия договор за паричен заем, както и 2 дни преди изтичане на всеки следващ тридесет дневен период на заплащане на текущото задължение, се задължава да предоставя Удостоверение за настоящ адрес. При непредставяне на удостоверението за настоящ адрес се начислява неустойка в размер по 0,5% от общия размер на усвоената/усвоените и непогасена/непогасени главница/главници като начислената неустойка става част от текущото задължение и се дължи в края на всеки тридесетдневен период. Въпреки че се дължи за всеки

тридесетдневен период при еднократно представяне на такова удостоверение се спират начисленията, въпреки това такова удостоверение не е предоставено от Кредитополучателя.

4.4. „Такса ангажимент за фиксирана лихва“ - това е условието по договора чл. 4 ал. 1, т. 2.2 и т. 2.3. Таксата ангажимент представлява такса за допълнителна доброволна услуга, която се предлага от Кредитора и с която се е съгласил Кредитополучателя преди подписване на договора. Услугата представлява ангажимента на Кредитора за целия срок на договора да осигури сумата от одобрения кредитен лимит, която да е достъпна за Кредитополучателя при негово поискване за усвояване във всеки един момент от договора и то при изрично фиксирания лихвен процент от 15 % - ГЛП или 0,042% на ден. Таксата ангажимент представлява цената, която се заплаща от страна на кредитополучателя, за да си осигури при фиксирани условия възможност за усвояване на главницата по кредита в рамките на кредитния лимит многократно в рамките на договорения срок. Възможността за многократно усвояване на сума в рамките на един договор и при фиксирани условия облекчава Кредитополучателя и му дава възможност без ново кандидатстване, без допълнително представяне на документи, нова оценка на кредитоспособност и изчакване на срок за одобрение, да разполага, когато му е необходимо със средства, които може да ползва еднократно или многократно в рамките на 1 година. Освен това в полза на потребителя е и факта, че тази такса се начислява само ако е усвоена сума от кредитния лимит, само върху размера на усвоената сума и само за периода до нейното връщане, не за целия срок на договора, не авансово, не предварително. Таксата е включена в ГПР.

4.5. „Удостоверение за липса на задължения“ - това е условието договорено в чл. 15 ал.2-3 от договора, при неизпълнение на което договорно задължение е начислена неустойка - Кредитополучателят се е задължил с подписване на договора в срок до 5 дни от подписване на настоящия договор за паричен заем, както и 2 дни преди изтичане на всеки следващ тридесет дневен период на заплащане на текущото задължение, се задължава да предостави Удостоверение за липса на задължения по чл. 87 ДОПК, от което е видно че няма задължения, както и Удостоверение за настоящ адрес. При непредставяне на което и да е от двете удостоверения, или ако от Удостоверението по чл. 87 ДОПК е видно наличието на задължения към

държавни и общински органи, се начислява неустойка в размер по 0,5% от общия размер на усвоената/усвоените и непогасена/непогасени главница/главници за всяко от непредоставените удостоверения, като начислената неустойка е част от текущото задължение и се дължи в края на всеки тридесетдневен период. Въпреки че се дължи за всеки тридесетдневен период при еднократно представяне на такова удостоверение се спират начисленията, въпреки това такова удостоверение макар и веднъж в рамките на срока на договора не е предоставено от Кредитополучателя;

4.6. „Законна лихва“ -При забава за плащане, на което и да е парично задължение по настоящия договор, Кредитополучателят дължи законна лихва за забава за всеки ден забава. Законната лихва за забава е равна на ОЛГ1 обявен от БНБ, в сила от 1 януари, съответно от 1 юли на текущата година плюс 10 процента на основание ПМС № 426/ 18.12.2014 г. Лихвените проценти, в сила от 1 януари на текущата година, са приложими за първото полугодие на съответната година, а лихвените проценти, в сила от 1 юли са приложими за второто полугодие. Законната лихва за забава се изчислява на дневна база като дневният ѝ размер за просрочени задължения е равен на $1/360$ част от годишния размер, определен в предходното изречение. Законната лихва за забава на основание чл. 20 ал. 3 от Договора се начислява върху всяко незаплатено текущо задължение, като размерът на законната лихва нараства видно от таблицата защото за първия тридесетдневен период текущото задължение е просрочено и не е заплатено и в следващия период се добавя към начисленията за следващия тридесетдневен период и така до приключване на кредита - в случая 12 тридесетдневни периоди. Във всяко текущо задължение няма главница, същата не е част от вноската на всеки тридесетдневен период, освен ако Кредитополучателят не желае сам да направи частично или пълно погасяване на главница. Текущото задължение, както е описано и в чл. 2 (3) от договора - „Текущото задължение“ на Кредитополучателя към края на всеки тридесетдневен период се определя като сбор от следните суми:

- Начислена и непогасена договорна лихва върху усвоените и непогасени главници, изчислена подневно въз основата на посочения в този договор фиксиран годишен лихвен процент.

- Такса ангажимент за фиксиран лихвен процент, изчислена върху

усвоените и непогасени главници, изчислена подневно въз основата на посочения в този договор процент.

• Неустойки за неизпълнение, лихва за забава и разходи за събиране, в случай че такива са начислени през текущия тридесетдневен период.

Реално законна лихва се начислява върху част от текущото задължение за всеки тридесетдневен период от договора, което реално представлява изискуемо парично вземане, в което не е включена главница. Начислената законна лихва представлява обезщетение за забава, единствено допустимата съгласно ЗПК санкция за неизпълнение на което и да е парично задължение по договора за паричен заем.

4.7. „**Такса забава**“ - Това са такси по чл. 20 ал. 4 от Договора - такси съгласно Тарифа за действия по ограничаване на негативни последици при просрочие до заплащане на съответното текущо задължение или общото задължение по кредита. Разходи за действия по събиране на задълженията са разходите за изпращането на напомнителни писма, електронни съобщения, провеждането на телефонни разговори и др., направени от Кредитодателя, за да събере извънсъдебно и по доброволен начин просрочените си вземания от Кредитополучателя по процесния Договор. Видно от предоставената справка, извлечение от ERP системата на дружеството е, че няма извършено плащане от страна на Кредитополучателя на част от падежиралите текущи задължения, дължими на посочените в табличен вид тридесетдневни периоди, което е причината Кредиторът да изпрати напомнителни СМС, електронни писма на посочената в профила на Кредитополучателя електронна поща, както и да бъде ангажиран служител от КОЛ център да прозвънява преди, на и при просрочие и след падежната дата Кредитополучателя и да го уведомява за датата на плащане, размерът на задължението му и наличието на просрочие, което е свързано и с допълнителни задължения по договора, които ако не бъдат изпълнени ще доведат до санкции и неустойки, изпращане на СМС и др. действия свързани със събиране на просрочените суми. След анализ на брой кредити, съотношение между редовни и просрочени кредити, цени на консумативи, цена на СМС и Вайбър известяване, заплати на служители, заети в КОЛ център и отдел „Събиране“, куриерски услуги и т.н. /услуги, които се доставят на моя доверител с Рамкови договори/, Кредиторът е остойностил цена, която следва да се заплаща при неизпълнение от страна на

Кредитополучателя за извършването на тези действия, като в случая и видно и от тарифата е, че тази цена не може да надвишава 15,50 лв. за едно просрочено тридесетдневно задължение или 0.50 лв. на ден. Сумата е еднаква, независимо от размера на кредита, затова е изнесена в Тарифа, с която Кредитополучателят се е запознал и съгласил още преди подписване на Договора а паричен заем. В забързаното ежедневие на всеки един кредитополучател, значителния брой ангажименти, които има всеки, напомнянето за определени действия и плащания е организирано изцяло в полза на клиента-потребител, за която услуга същият е уведомен, съгласил се и желая да ползва. Същата услуга не представлява неустойка за неизпълнение, а допълнителна услуга, поради което не следва да се обвързва със законната лихва при неизпълнение, която представлява наказание за неизпълнението на задълженията.

Законната лихва представлява обезщетение за неизпълнение на парично задължение по договор за заем за заплащане на договорна лихва, а не е лихва върху лихвата /анатоцизъм/.

С настоящата искова молба извън посочените по-горе суми претендира и мораторна лихва върху главницата, която е дължима от датата, на която главницата е станала изискуема, а именно края на договора за паричен заем - 15.12.2022 г. до датата на завеждане на исковата молба - 23.10.2023 г.

Към момента на подаване на исковата молба кредитополучателят е извършвал плащания, както е посочено по-горе, но с оглед на това, че са останали неизплатени задължения по процесния договор за паричен заем, с настоящия иск ищецът има правен интерес да предяви осъдителни претенции към кредитополучателя. Моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 2758.77 лева, представляваща главница по договор за кредит „Violeta“ от 15.12.2021г. считана от крайния срок на договора – 15.12.2022г., ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба - 24.10.2023 г. до окончателното изплащане на вземането и сумата от 285.51 лв., представляваща законна лихва за забава, начислена върху остатъчната непогасена главница в размер на 992.59 лв. за периода от 15.12.2022г. /изтичане на срока на договора/ до 23.10.2023г. /дата на подаване на исковата молба – 23.10.2023г., както и направените по делото разноски. Редовно призован в открито заседание ищецът няма упълномощен

процесуален представител. С писмена молба Вх.рег.№ 2890/02.04.2024г. по описа на РСТ ищецът поддържа предявените искове.

Ответникът, редовно уведомен за исковата молба, в едномесечния срок и по реда на чл.131 от ГПК няма писмен отговор; няма изразено становище по исковете и няма доказателствени искания. Редовно призван, не се яви лично и няма упълномощен процесуален представител.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Няма спор, че ищецът - „ВИВА КРЕДИТ“ АД е универсален правопреемник чрез промяна на правната форма на дружеството „ВИВА КРЕДИТ“ ООД.

Страните по делото са обвързани в облигационни отношения, възникнали по силата на Договор за кредит „Violeta“, сключен на 15.12.2021г. между „ВИВА КРЕДИТ“ ООД – кредитодател и Н. Е. С. – кредитополучател.

Видът на предоставения заем е - потребителски Кредит под формата на кредитна линия с възможност за еднократно или многократно усвояване на главница до размера на одобрения кредитен лимит.

Съгласно чл.2 ал.1 от посочения договор, по силата на същия, Кредитодателят се задължава да предостави на Кредитополучателя кредит в максимален размер на 3000,00 лева, под формата на разрешен кредитен лимит, който се усвоява еднократно или многократно на части, а Кредитополучателят се задължава да го ползва и върне съгласно условията на настоящия Договор. Кредитополучателят може по всяко време да усвоява суми от главницата до максималния размер на кредитния лимит, като за всяко усвояване отправя искане до Кредитора. През целия срок на валидност на този договор, Кредитополучателят се задължава да заплаща текущото си задължение до 30 /тридесет/ дни от усвояване на главница като при еднократно усвояване с подписване на настоящия договор - 30 дни текат от датата на усвояване на целия кредитен лимит, при усвояване на части 30-дни текат от датата на първото частично усвояване на главница от кредитния лимит, при поредно усвояване, в случай че клиентът няма други усвоени и непогасени главници, 30-те дни текат от датата на поредното усвояване.

В чл.4 от договора са посочени условията, при които кредитодателят предоставя кредита, а именно: 1. Срок на кредита: 1 година; 2. Фиксиран ГЛП по заема 15 % ; 2.1. Върху усвоения размер на кредита Кредитополучателят дължи дневен лихвен процент в размер на 0,042 % . Лихвата се начислява всеки ден върху усвоената и непогасена главница, като за изчислението ѝ се приема, че календарният месец е с продължителност от 30 дни; 2.2. Кредитодателят се задължава да не променя лихвения процент по договора и договорът да бъде сключен при фиксиран лихвен процент, за което кредитополучателя заплаща „такса ангажимент“, която е в размер на 0,07 % на ден върху усвоената и непогасена главница, като същата се начислява ежедневно и се дължи в края на всеки тридесетдневен период от усвояване на главница/главници.

Общата сума, дължима от Кредитополучателя е сборът от следните суми: 1. Усвоената и непогасена главница; 2. Договорна лихва върху усвоената и непогасена главница; 3. Такса ангажимент за фиксиран лихвен процент/чл.4 т.4 от договора/.

Уговорен е в чл.4 т.5 от договора Годишен процент на разходите /ГПР/ на заема: 49,32 %, като е посочено, че е изчислен при вземане предвид следните допускания: 5.1. Кредитополучателят ще изпълнява своите задължения в съответствие с условията и сроковете по настоящия Договор; 5.2. Пълният размер на кредита е усвоен от Кредитополучателя незабавно 5.3 Лихвата и другите разходи се начисляват в съответствие с тези усвоявания и погасявания на главницата и съгласно клаузите, предвидени в договора за кредит.

Съгласно чл.1 ал.2-4 от процесния договор, Кредитополучателят заявява, че преди подписване на настоящия договор е избрал доброволно да се ползва от допълнителен пакет услуги по вид и цена, подробно описани в Приложение /Тарифа за допълнителен ПАКЕТ УСЛУГИ - „VIP ОБСЛУЖВАНЕ“ ПО ПРОДУКТ „Violeta“ и такси за действия по ограничаване на негативни последици при просрочие/, като Препоръчителна цена на избрания пакет допълнителни услуги е в размер до 60 % от кредитния лимит /т.е. при кредитен лимит 3000 лв. цената на допълнителния пакет е до 1800 лв./. Освен това Кредитодателят предоставя на Кредитополучателя възможност сам да избере какъв размер от цената на

пакета/т.нар. – „такса удовлетвореност“/ да заплати към дружеството с оглед степента на удовлетвореност от предоставената от Кредитодателя финансова услуга и допълнително и доброволно избрания пакет към нея. Кредитополучателят може да избере размерът на таксата удовлетвореност при всяко плащане да е от 0 до 5% от размера на кредитния лимит. Незаплащането суми по предходното изречение не води до натрупване, изискуемост и обезщетение за забава.

В чл.8 ал.2 от същия договор е уговорено, че с подписването му, Кредитополучателят се задължава да върне на Кредитодателя усвоения кредит, ведно с начислената договорна лихва, законна лихва за забава, такса ангажимент за фиксиран лихвен процент, неустойка за неизпълнение на договорни задължения по настоящия договор и разходи за събиране по чл.20, ал.4 от настоящия Договор, в случай че такива са начислени.

По силата на чл.15 ал.1 от договора, Кредитополучателят е задължен в срок - до 5 дни от подписване на настоящия договор за паричен заем, да предостави, съгласие за директен дебит по Б.та си сметка за целия срок на договора. При непредставяне на такова съгласие се начислява в края на всеки тридесетдневен период от усвояване на главница съгласно условията на чл. 3 от настоящия договор, неустойка за непредставяне на съгласие за директен дебит в размер на 2% от усвоената, но непогасена главница, като начислената неустойка се дължи ведно с текущото месечно задължение в края на този тридесетдневен период. Дори и при предоставено съгласие за директен дебит, независимо дали е спазен срока по ал. 1, но при липса на потвърждение за наличие на разполагаеми средства в Б.та сметка - до 2 дни преди изтичане на всеки тридесетдневен период на заплащане на текущото задължение неустойката по ал.1 също се начислява и начислената неустойка се прибавя към текущото задължение и се дължи в края на този тридесетдневен период.

Освен това в чл.15 ал.4 от договора Кредитополучателят декларира, че е запознат и съгласен, че в срок до 5 дни от подписване на настоящия договор за паричен заем, както и 2 дни преди изтичане на всеки следващ тридесет дневен период на заплащане на текущото задължение, се задължава да предоставя Удостоверение за липса на задължения по чл. 87 ДОПК, от което е видно че няма задължения, както и Удостоверение за настоящ адрес.

При непредставяне на което и да е от двете удостоверения, или ако от

Удостоверението по чл. 87 ДОПК е видно наличието на задължения към държавни и общински органи, се начислява неустойка в размер по 0,5% от общия размер на усвоената/усвоените и непогасена/непогасени главница/главници за всяко от непредоставените удостоверения, като начислената неустойка е част от текущото задължение и се дължи в края на всеки тридесетдневен период. Предоставянето на Удостоверение за липса на задължения по чл. 87 ДОПК, както и на Удостоверение за настоящ адрес се дължи не еднократно при действие на договора-напр. при сключване на договора или евентуално при промяна на обстоятелствата /напр. смяна на настоящия адрес/. Съгласно чл. 15 ал.5 от договора, предоставянето на Удостоверение за липса на задължения по чл. 87 ДОПК, както и на Удостоверение за настоящ адрес се дължи еднократно в рамките на всеки тридесет дневен период, в който Потребителят има усвоена сума.

В чл.20 ал.4 от процесния договор е регламентирано при забава на плащане на текущото задължение още едно друго задължение на кредитополучателя – за заплащане на разходи по събиране на задълженията и на такси за действия за ограничаване на негативните последици. Съгласно визираната клауза: При забава за плащане текущото задължение, Кредитополучателят дължи на Кредитодателя разходи за действия по събиране на задълженията в размер, съгласно Тарифа, която представлява Приложение към настоящия договор /Тарифа за допълнителен ПАКЕТ УСЛУГИ - VIP ОБСЛУЖВАНЕ ПО ПРОДУКТ „Violeta“ и такси за действия по ограничаване на негативни последици при просрочие/, до заплащане на съответното текущо задължение или общото задължение по кредита. Разходи за действия по събиране на задълженията са разходите за изпращането на напомнителни писма, електронни съобщения, провеждането на телефонни разговори и др., направени от - Кредитодателя, за да събере извънсъдебно и по доброволен начин просрочените си вземания от Кредитополучателя по настоящия Договор.

Въпреки, че въпросната Тарифа за допълнителен ПАКЕТ УСЛУГИ - VIP ОБСЛУЖВАНЕ ПО ПРОДУКТ „Violeta“, се сочи, че е Приложение към договора, такава не е представена и приложена към него, и съответно не е ясно как е определен размера на тези разходи!

Ищецът е представил Справка по чл.366 ГПК /л.15 по делото и на

гърба-Погасителен план/, в която не се сочи и не е ясно как са начислени такси по тарифа за действия по ограничаване на негативните последици при просрочие в размер на 111.50 лв. /колона 8 по Погасителен план/.

Регламентирани са условията за погасяване на кредита в чл.11 от договора във връзка с дефинициите, дадени в чл.2 от същия за „текущо задължение“ и „общо задължение“.

В чл.12 ал.1 от същия договор е фиксирана поредността за погасяване на задълженията, в случай, че сумата не достига за погасяване на цялото задължение, както следва: 1.Законна лихва за забава върху непогасеното текущо задължение; 2. Разходи за събиране на вземането, съгласно чл.20, ал.4 от договора; 3.Начислена неустойка за неизпълнение на договорни задължения съгласно чл. 15 от Договора; 4. Начислената такса ангажимент за фиксиран лихвен процент; 5. Начислената договорна лихва върху усвоената и непогасена главница; 6. Усвоена и непогасена главница.

Извън клаузата по чл.18 от въпросния договор, се цитира като част от анекс – също чл.18 /лист 14 по делото/, а именно, че „Неразделна част от този договор са Общите условия, приложими към договори за предоставяне на финансови услуги от разстояние, от които Заемателят е получил екземпляр и декларира, че е запознат с тях.“

Но нито анекс, нито Общи условия, като неразделна част от договора са представени като писмени доказателства, поради което и не е ясно тяхното съдържание!

От писменото заключение по съдебна счетоводна експертиза, прието от съда като обосновано и компетентно изготвено, в откритото съдебно заседание се установи безспорно следното:

1.Размерът на предоставения на ответника заем/кредитен лимит е 3000 лв., като с платежно нареждане от 16.12.2021г., сумата е преведена от ищеца на ответника по банков път еднократно в размер на 3000.00лв.;

2. Начислени са задължение от 5408.77 лв., от тях са платени 2650.00 лв. и ищецът претендира като дължими 2758.77лв.

От общо заплатените вече от ответника суми в размер на 2650.00лв., са погасявани по отделни пера сумите, както следва:

-размерът на погасената главница - 241.23лв.

-размерът на неустойка за непредставяне на съгласие за директен дебит - 710.00лв.;

-размерът на неустойка за непредоставяне/липса на удостоверение за настоящ адрес- 177.50лв.

-размерът на такса ангажимент за фиксирана лихва - 753.90лв.

-размерът на неустойка за непредставяне/липса на удостоверение за липса на задължения на задължения по чл.87 ДОПК- 177.50лв.

-размерът на договорна лихва - 448.71лв.

-размерът на законна лихва за забава - 29.66лв.

-размерът на такси по тарифа за действия за ограничаване на негативните последици при просрочие, и др.ако има такива - 111.50лв.

Кредитополучателят е извършил последното плащане на 31.05.2023г. в размер на 200 лв.;

3. и 4. - Непогасените задължения са за:

-главница – 2758.77лв, за периода от 16.01.2022г.до 15.12.2022г. т.е. толкова колкото претендира ищеца в исковата си молба;

-за законна лихва за забава - 287.05лв., за периода от 15.12.2022г.до 23.10.2023г./дата на завеждане на исковата молба-пощенското клеймо/;

5.При договорен, вписан в договора ГПР като процентна стойност 49.32% , на база текста на чл.4 от договора, изчислен по точно определения в приложение №1 начин във вр.чл. 11, ал.1 т. 10 от ЗПК, вещото лице установява, че ГПР се явява 48.2408 %.

ССЕ е изготвила вариант на изчисление на ГПР, като се включат и другите разходи по кредита, които са били начислявани и плащани, а именно: Разходи във връзка с чл.15 от договора - за непредставяне на удостоверение по чл.87 от ДОПК – по 15 лв. на месец; Разходи във връзка с чл.15 от договора - за непредставяне на удостоверение за настоящ адрес- по 15 лв. на месец; Разходи във връзка с чл.15 от договора - за непредставяне на съгласие за директен дебит/неустойка/ - по 60 лв. на месец. Така общо разходите във връзка с чл.15 от договора са по 90 лв. на месец. ГПР в действителност е 112.5947 %.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави

следните правни изводи:

Съдът служебно следи за наличието на неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител, на осн. чл.7 ал.3 от ГПК. В изпълнение на задължението си да осигури възможност на страните да изразят становище по тези въпроси, съдът още с определението си по чл.140 от ГПК /л.39/ им е указал това процесуално право.

Ищецът и ответницата са обвързани в облигационни отношения, възникнали по силата на Договор за кредит „Violeta“, сключен на 15.12.2021г. между „ВИВА КРЕДИТ“ ООД – кредитодател и Н. Е. С. – кредитополучател.

Съдът намира, че процесният договор за кредит попада под уредбата на ЗПК. В разпоредбите на чл. 10, ал. 1 и чл. 11, ал. 1-2 от ЗПК са изчерпателно изброени задължителните реквизити на договора, като съобразно чл. 20 от ЗПК, когато не са спазени изискванията по чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7-12 и 20 и ал. 2 и чл. 12, ал. 1, т. 7-9 от ЗПК, договорът за потребителски кредит е недействителен.

Процесният договор е сключен в писмена форма; посочен е общ размер на кредита, съгласно чл. 11, ал. 1, т. 7 от ЗПК, като максимален размер /лимит/-§1 т.3 от ДР; лихвеният процент по кредита съгласно чл. 11, ал. 1, т. 9 от ЗПК определен на годишна основа съгласно § 1, т. 4 от ДР към ЗПК – фиксиран; условията за издължаване на кредита – задължаване на кредитополучателя да заплаща пълния размер на текущото задължение на края на всеки 30-дневен период на олихвяване, респ. общото задължение, съгласно чл.11 ал.1 т.11; информацията по чл.11 ал.1 т.12; наличието или липсата на право на отказ на потребителя от договора и срока, в който това право може да бъде упражнено, съгласно чл.11 ал.1 т.20.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК, договорът за потребителски кредит трябва да съдържа годишният процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин.

Според § 1, т. 1 от ДР на ЗПК, "общ разход по кредита за потребителя" са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси,

възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия, а в т. 2 от същата разпоредба е указано, че "обща сума, дължима от потребителя" е сборът от общия размер на кредита и общите разходи по кредита за потребителя.

Видно от съдържанието на процесния договор за кредит, в него е посочено, че общата сума, дължима от потребителя/кредитополучателя е сборът от: 1. Усвоената и непогасена главница; 2. Договорна лихва върху усвоената и непогасена главница; 3. Такса ангажимент за фиксиран лихвен процент/чл.4 т.4 от договора/. Формално е посочен, но не е ясно за потребителя какво точно включва ГПР от 49.32 % освен годишен лихвен процент-фиксиран т.е. лихвата от 15 % + т.нар. такса ангажимент от 0.07 % на ден /т.е. 2.10 % за 30-дневен период и съответно 25.20 % - за година/ върху непогасената главница. Съгласно чл.11 ал.1 т.10 от ЗПК, задължителна, императивна част от съдържанието на ДПК е ГПР и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на ГПР по определения в приложение № 1 начин. В чл.4 т.5.3. от договора е записано като част от взетите предвид допускания при изчисляване на ГПР, че „Лихвата и другите разходи се начисляват в съответствие с тези усвоявания и погасявания на главницата и съгласно клаузите, предвидени в договора за кредит“. Но това бланкетно формулиране „другите разходи“ изобщо не дава яснота за кредитополучателя, за да прецени какво ще бъде неговото задължение за погасяване при установения размер на кредита. Целта на цитираната разпоредба по чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК във вр. с приложение № 1 е на потребителя да се предостави пълна, точна и максимално ясна информация за разходите, които следва да стори във връзка с кредита, за да може да направи информиран и икономически обоснован избор дали да го сключи. Такова е и изискването на чл. 10, параграф 1, б. „ж“ от ДИРЕКТИВА 2008/48/ЕО7: „...посочват се всички допускания, използвани

за изчисляването на този процент“. В случая в договора липсва посочената по-горе конкретизация относно начина, по който е формиран посочения ГПР, което води и до неяснота относно включените в него компоненти като т.нар. „други разходи“, а това от своя страна е нарушение на основното изискване за сключване на договора по ясен и разбираем начин - чл. 10, ал. 1 ЗПК.

Посочения ГПР 49.32 % като абсолютна стойност формално отговаря на императивната норма на чл.19 ал.4 от ЗПК. Обстоятелството, че разходите по чл.1 ал.2 от договора - за допълнителен пакет услуги по вид и цена, подробно описани в Приложение /Тарифа за допълнителен ПАКЕТ УСЛУГИ - „VIP ОБСЛУЖВАНЕ“ ПО ПРОДУКТ „Violeta“ и такси за действия по ограничаване на негативни последици при просрочие/; неустойка за непредставяне на съгласие за директен дебит или при предоставено съгласие за директен дебит, но при липса на потвърждение за наличие на разполагаеми средства в Б.та сметка; неустойка за непредоставено Удостоверение за липса на задължения по чл. 87 ДОПК; неустойка за непредоставено Удостоверение за настоящ адрес; разходи за действия по събиране на задълженията, не са включени в обявления от кредитора ГПР, съставлява самостоятелно нарушение на закона.

С оглед на изложеното съдът приема, че посочения ГПР в договора единствено като процентна стойност и с посочване на общата сума за плащане, дължима от потребителя и очевидно без да е включена и стойността на визираните по-горе разходи, такси и неустойки, е нарушено императивното изискване по чл.11 ал.1 т.10 от ГПК, обстоятелство, обуславящо недействителност на целия договор, на осн. чл. 22 ЗПК вр. чл.11 ал.1 т.10 ЗПК.

Съгласно императивната разпоредба на чл.19 ал.4 от ЗПК, ГПР не може да бъде по-висок от пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения в легова и валута, определ. с ПМС. Но както се установи от заключението на ССЕ, фактически действителният, реалният ГПР, е 112.5947 %, включвайки, и трите вида т.нар. неустойки по чл.15 от договора за кредит /неустойка за непредставяне на съгласие за директен дебит или при предоставено съгласие за директен дебит, но при липса на потвърждение за наличие на разполагаеми средства в Б.та сметка; неустойка за непредоставено Удостоверение за липса на задължения по чл. 87 ДОПК;

неустойка за непредоставено Удостоверение за настоящ адрес/. Разпоредбата на чл. 19, ал. 5 от ЗПК е категорична, че клаузи в договор, надвишаващи определените по ал. 4, се считат за нищожни.

Отделно от горното: Вменяването на задължение на кредитополучателя да заплаща „такса ангажимент“ на кредитодателя, срещу задължение на последния да не променя лихвения процент и договорът да бъде сключен при фиксиран лихвен процент, е неравноправна клауза. Двете страни взаимно са се споразумели и уговорили писмено в съдържанието на договора за лихвения процент по кредита: да е фиксиран и да е в годишен размер 15 %. В Закона за потребителския кредит /ЗПК/ е дадена възможност за едностранна промяна, но само на общия разход по кредита, и то при определени условия. В процесния договор за кредит, в раздел XI. „Допълнителни разпоредби“, чл.24 ал.1 изрично регламентирано следното: „Договорът за кредит може да се променя само по взаимно писмено съгласие на страните, с изключение на случаите по ал.2 от настоящия член.“. А съгласно чл.24 ал.2 от същия договор, кредитодателят има право да променя едностранно условията по настоящия договор, в съответствие с чл.14 ал.2 т.2 от ЗЗП, като уведоми кредитополучателя за това в 3-дневен срок от промяната по съответния начин. При справка с текста на Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ е безспорно, че разпоредбата на чл.14 има само едно изречение: „При поискване от потребителя и когато стоката позволява това, търговецът е длъжен да покаже начина на нейното действие“ и то категорично е неотносимо към конкретния договор за потребителски кредит. Визирането на чл.14 ал.2 т.2 от ЗЗП по-скоро би объркала и заблудила потребителя. Освен това, съгласно чл. 143 ал.2 т.11 от ЗЗП, неравноправна е клаузата, която: позволява на търговеца или доставчика да променя едностранно условията на договора въз основа на непредвидено в него основание. Тази последно посочената разпоредба, по силата на чл.144 ал.2 т.1 не се прилага за клаузи, при които: доставчикът на финансови услуги си запазва правото при наличие на основателна причина да промени без предизвестие лихвен процент, дължим от потребителя или на потребителя, или стойността на всички други разходи, свързани с финансовите услуги, при условие че доставчикът на финансовата услуга е поел задължение да уведоми за промяната другата страна/страни по договора в 7-дневен срок и другата страна/страни по договора има правото незабавно да прекрати договора. Но

никъде в договора не се сочи при наличие на какви основателни причини кредитодателят би могъл едностранно да променя лихвения процент. Отделно от това, както се установи от заключението по ССЕ годишният размер на т.нар. „такса ангажимент“ е 25.20 % , който е почти около 2 пъти годишния лихвен процент – 15 %.

По отношение на трите вида неустойки, уговорени в чл.15 от договора за кредита, а именно: 1. Ако в срок до 5 дни от /което означава - след/ подписване на договора кредитополучателят не предостави съгласие за директен дебит по Б.та си сметка за целия срок на договора; или ако е предоставено съгласие, но при липса на потвърждение от банката за наличие на разполагаеми средства в Б.та сметка в срок до 2 дни преди изтичане на всеки 30-дневен период за заплащане на текущото задължение; 2. Ако в същите срокове не представи Удостоверение за липса на задължения по чл. 87 ДОПК, или ако от Удостоверението по чл. 87 ДОПК е видно наличието на задължения към държавни и общински органи; 3. Ако не представи Удостоверение за настоящ адрес: Установи се от ССЕ, че от извършените плащания по кредита са погасявани неустойки.

Задължението за заплащане на посочените по-горе неустойки е обусловено, или от непредоставяне - и то след като вече е сключен договора като един вид обезпечение – на съгласие за директен дебит от банка, или от непредоставяне на различни удостоверения. Съдът намира, че въведените в договора изисквания и срока за представянето им, създават значителни затруднения при изпълнението им до степен, те изцяло да се възпрепятствани. Непредоставянето напр. на съгласие за директен дебит по Б.та си сметка или на Удостоверение за липса на задължения по чл. 87 ДОПК, а още повече на Удостоверение за настоящ адрес, не води до претърпяването на вреди за кредитора, който би следвало да прецени възможностите на кредитополучателя да предостави обезпечение и риска по предоставянето на заем точно към датата на сключването на договора с оглед на индивидуалното договаряне на договорните условия. Начинът, по който е уговорена неустоечната клауза и почти неизпълнимите изисквания, създават единствено предпоставки за начисляването на тази неустойка, което като резултат е несъвместимо с добрите нрави и насочва към извод, че неустойката излиза извън присъщите ѝ по закон функции, тъй като още към момента на уговарянето ѝ създава предпоставки за неоснователно обогатяване на

заемодателя за сметка на заемателя. Съгласно чл. 143 ал.1 и ал.2 т.5 ЗЗП, неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискванията за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, като задължава потребителя при неизпълнение на неговите задължения да заплати необосновано високо обезщетение или неустойка. Законът в нормата на чл. 146, ал. 1 ЗЗП, обявява неравноправните клаузи за нищожни, освен ако са уговорени индивидуално, а не са такива дефинираните в чл. 146, ал. 2 ЗЗП – клаузи, изготвени предварително, при които потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им. В настоящия случай в чл. 1 от договора е обективизирано изявление, че заемателят е запознат предварително от заемодателя с всички условия по договора и му е предоставен Стандартен европейски формуляр с индивидуалните условия на бъдещия договор за паричен заем. Последното обаче, не е от естество да установи индивидуално уговаряне на тази клауза по договора, възможността за равноправно обсъждане на варианти за предоставяне на обезпечение и последиците от неизпълнение на това задължение, позволяващи на кредитора да увеличи възнаграждението си. Не е ясно как е формиран този размер за неустойката при непредоставяне на съгласие за директен дебит – 2 % + неустойката при непредоставяне на удостоверение по чл.87 ДОПК – 0.5 % + неустойката при непредоставяне на удостоверение за настоящ адрес – 0.5 %, като всяка начислена неустойка се прибавя към текущото задължение и се дължи в края на съответния 30-дневен период. Макар и да е уговорена като санкционна доколкото се дължи при неизпълнение на договорно задължение, същата е предвидена да се кумулира към общото задължение, по който начин се отклонява от обезпечителната и обезщетителната си функция и води до скрито оскъпяване на кредита. Включена по този начин, неустойката по същество е добавък към възнаградителната лихва и в този смисъл би представлявала сигурна печалба за заемодателя. Както разходите на кредитора, така и печалбата му би следвало да се включат в годишния процент на разходите. Съдът намира, че с клаузата по чл.15 от договора се цели заобикаляне на установения в чл. 19, ал. 4 ЗПК горен праг на годишния процент на разходите, който не може да бъде по-висок от пет пъти размера на законната лихва. Налага се извода, че клаузата за неустойка противоречи на добрите нрави като илюстрира

директно уговорка във вреда на потребителя, която не отговаря на изискването за добросъвестност и има за цел заобикаляне изискванията на ЗПК, което я прави нищожна и на основание чл. 21, ал. 1 ЗПК и като такава непораждаща права и задължения за страните по заемното правоотношение.

Досежно клаузата по чл.20 ал.4 от процесния договор, а именно въведеното задължение за кредитополучателя при забава на плащане на текущото задължение – да заплаща разходи по събиране на задълженията /за изпращането на напомнителни писма, електронни съобщения, провеждането на телефонни разговори и др./ и такси за действия за ограничаване на негативните последици. Установи се от ССЕ, че от извършените плащания по кредита са погасявани такива разходи и такси.

Съгласно чл.10а ал.4 от ЗПК видът, размерът и действието, за което се събират такси и/или комисионни, трябва да бъдат ясно и точно определени в договора за потребителски кредит. По силата на чл.10а от ЗПК, кредиторът не може да изисква заплащане на такси и комисионни за действия, свързани с усвояване и управление на кредита. Посочените в чл.20 ал.4 от договора за кредит разходи и такси са точно за дейности, които се включват в управление на кредита, поради което и заемодателят не може да ги претендира.

Освен това, клауза за действия за извънсъдебно събиране на просрочен дълг, също е неравнопоставна. Защото тази сума представлява обезщетение за забавеното изпълнение на задължението за заплащане на текущото задължение, то дължимостта ѝ е изключена от забраната на императивната норма на чл.33, ал.1 от ЗПК, предвид обстоятелството, че с договора е установена отделно и изрично дължимостта на законната лихва за времето на забавата. Съгласно визираната разпоредба при забава на потребителя кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата.

Съгласно чл. 22 ЗПК, когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7 - 12 и т. 20 и ал. 2 и чл. 12, ал. 1, т. 7 - 9, договорът за потребителски кредит е недействителен. Липсата на всяко едно от тези императивни изисквания води до настъпване на последиците по чл. 22 ЗПК - изначална недействителност, тъй като същите са изискуеми при самото му сключване. Тя е по-особена по вид с оглед на последиците, визирани в чл. 23

ЗПК, а именно - че, когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, отговорността на заемателя не отпада изцяло, но той дължи връщане само на чистата стойност на кредита, но не и връщане на лихвата и други разходи

Предвид изводите на съда по-горе и с оглед разпоредбата на чл. 23 от ЗПК, установяваща, че когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита, следва да се приеме, че ответницата дължи връщане само и единствено неизплатената част от главницата. Поради това и поради установеното наличие на неравноправни клаузи, обсъдени по-горе, съдът счита, че ответницата не дължи: договорна /възнаградителна/ лихва; такса ангажимент; неустойка за непредоставено съгласие за директен дебит или при липса на потвърждение от банката за наличие на разполагаеми средства в Б.та сметка; неустойка за непредоставяне на Удостоверение за липса на задължения по чл. 87 ДОПК или ако от Удостоверението по чл. 87 ДОПК е видно наличието на задължения към държавни и общински органи; неустойка за непредоставяне на Удостоверение за настоящ адрес; разходи по събиране на задълженията и такси за действия за ограничаване на негативните последици; законна лихва за забава.

Главницата по договора е 3000 лв. Ищецът е претендирал по настоящото дело осъждане на ответницата за сумата от 2758.77 лв., представляваща главница по договор за кредит „Violeta“ от 15.12.2021г. считана от крайния срок на договора – 15.12.2022г., и за сумата от за сумата от 285.51 лв., представляваща законна лихва за забава, начислена върху остатъчната непогасена главница в размер на 992.59 лв. за периода от 15.12.2022г. /изтичане на срока на договора/ до 23.10.2023г. /дата на подаване на исковата молба/, на осн. чл.86 ЗЗД. Безспорно се установи от заключението по съдебната счетоводна експертиза, че ответницата в изпълнение на задължения по кредита е заплатила вече /до последното плащане на 31.05.2023г. и още преди предявяване на 24.10.2023г. на иска/ сумата от общо 2650 лв., от която само 241.23 лв. е за погасяване на главница, а останалите суми за недължими вземания на кредитора въз основа на недействителния договор и неравноправните клаузи в него. Предвид изложените съображения по-горе ответницата следва да бъде осъдена да

заплати сумата от 350 лв., която представлява разликата между претендирана главница от 2758.77 лв. и заплатената сума от 2408.77 лв. /общо платени 2650 лв. - платена главница 241.23 лв. = 2408.77лв./, като искът в останалата част за размера над 350 лв. – за главница и за сумата от 285.51 лв., представляваща законна лихва за забава, следва да се отхвърлят като неоснователни.

По разноските: Представени са писмени доказателства за внесена държавна такса в размер на 160.35 лв.; депозит за ССЕ 300 лв.; заплатено адвокатско възнаграждение 1000 лв. или общо 1460.35 лв. Ответницата следва да заплати на ищеца с оглед изхода на спора, сумата от 167.89 лв., на осн. чл.78 ал.1 ГПК.

Въз основа на изложените мотиви, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Н. Е. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Т., ул. „Б. м.“ № .., **ДА ЗАПЛАТИ** на “ВИВА КРЕДИТ АД, ЕИК 207343548, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1324, район „Люлин“, бул. „Джавахарлал Неру“ № 28, ет.2, офис 73Г, представлявано от изпълнителен директор - С. П. П., чрез пълномощник – адв. А. Г. Н. от МАК, съдебен адрес: гр. София, п.к. 1324, район „Люлин“, бул. „Джавахарлал Неру“ № 28, ет.2, офис 62, сумата **от 350 лв.**, представляваща непогасена **главница** по договор за кредит „Violeta“ от 15.12.2021г. считана от крайния срок на договора – 15.12.2022г., на осн. чл.79 ал.1 ЗЗД във вр. чл.240 от ЗЗД и ЗПК, **ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба - 24.10.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от 167.89 лв.,** представляваща направени по делото **разноски, на осн. чл.78 ал.1 ГПК.**

ОТХВЪРЛЯ предявения от “ВИВА КРЕДИТ АД, ЕИК 207343548, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1324, район „Люлин“, бул. „Джавахарлал Неру“ № 28, ет.2, офис 73Г, представлявано от изпълнителен директор - С. П. П., чрез пълномощник – адв. А. Г. Н. от МАК, съдебен адрес: гр. София, п.к. 1324, район „Люлин“, бул. „Джавахарлал Неру“ № 28, ет.2, офис 62, против Н. Е. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Т., ул.

„Б.м.“ № ..., иск за размера НАД 350 лв. ДО пълния претендиран размер от 2758.77 лв., представляваща главница по договор за кредит „Violeta“ от 15.12.2021г. считана от крайния срок на договора – 15.12.2022г., и иска за сумата от 285.51 лв., представляваща законна лихва за забава, начислена върху остатъчната непогасена главница в размер на 992.59 лв. за периода от 15.12.2022г. /изтичане на срока на договора/ до 23.10.2023г. /дата на подаване на исковата молба/, КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд гр. Търговище.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____